

Sygn. akt V KK 364/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **M. D.**,

skazanego z art. 270 § 1 k.k. i inn.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2014 r.

kasacji wniesionej na korzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 22 października 2012 r.,

**1) uchyla pkt I zaskarżonego wyroku oraz pkt III tego wyroku
w zakresie dotyczącym wyroku Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 21
kwietnia 2011 r., sygn. akt II K 306/11, i w tej części przekazuje
sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ż.;**

**2) kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 22 października 2012 r. (sygn. akt II K 947/12),
Sąd Rejonowy Ż., rozpoznając wniosek M. D., skazanego następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego z dnia 5 października 2010 r. (sygn. akt II K 660/10) za czyn z art. 270 § 1 k.k. popełniony w grudniu 2008 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby,
2. Sądu Rejonowego z dnia 21 kwietnia 2011 r. (sygn. akt II K 306/11) za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach 10.12.2010 r., 12.12.2010 r., 13.12.2010 r. i 22.12.2010 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, które to wykonanie następnie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 16.03.2012 r. (sygn. akt II Ko 471/12),
3. Sądu Rejonowego z dnia 17 maja 2011 r. (sygn. akt II K 1818/10) za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. popełniony w dniu 10.12.2008 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. popełniony w okresie od nieustalonego dnia do dnia 22.12.2008 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od grudnia 2008 r. do dnia 5.01.2009 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie następnie na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzono mu karę łączną w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, które to wykonanie następnie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 23.03.2012 r. (sygn. akt II Ko 473/12),
4. Sądu Rejonowego z dnia 25 lipca 2011 r. (sygn. akt II K 874/11) za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. popełniony w dniu 30.10.2008 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda, których wykonanie zarządzono postanowieniami Sądu Rejonowego z dnia 24.02.2012 r. (sygn. akt II Ko 472/12) i z dnia 18.07.2011 r. (sygn. akt II Ko 1735/12),
5. Sądu Rejonowego z dnia 28 grudnia 2011 r. (sygn. akt II K 1995/11) za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 26.09.2011 r. na karę 1 roku

pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby,

orzekł:

1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. i art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu M. D. kary pozbawienia wolności, orzeczone wyrokami opisanymi w punktach C i D i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności,
2. w pozostałych punktach poszczególne wyroki podlegające połączeniu pozostawił do odrębnego wykonania,
3. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie połączenia kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach B i E,
4. na podstawie art. 89 § 1 k.k. a contrario w zw. z art. 4 k.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego karę orzeczoną w punkcie A,
5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się w dniu 5 listopada 2012 r.

Od tego orzeczenia kasację w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając wyrokowi z dnia 22 października 2012 r. rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego materialnego i procesowego, a mianowicie art. 85 k.k. i art. 572 k.p.k., polegające na błędnym przyjęciu przez Sąd Rejonowy w Ż., iż wyrok tego Sądu z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt II K 306/11 nie jest pierwszym, w rozumieniu art. 85 k.k., wyrokiem podlegającym łączeniu ze skazaniami w sprawach tego Sądu pod sygnaturami II K 1818/10 i II K 874/11, w wyniku czego doszło do połączenia węzłem kary łącznej jedynie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem z dnia 17 maja 2011 r. (sygn. akt II K 1818/10) za czyny popełnione w dniach 10 grudnia 2008 r., 22 grudnia 2008 r. i w okresie od grudnia 2008 r. do 5 stycznia 2009 r. oraz wyrokiem z dnia 25 lipca 2011 r. (sygn. akt II K 874/11) za czyn popełniony w dniu 30 października 2008 r. i umorzenia na podstawie art. 572 k.p.k.

postępowania w przedmiocie połączenia węzłem kary łącznej kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2011 r. (sygn. akt II K 306/11) za czyny popełnione w dniach 10, 12, 13 i 22 grudnia 2010 r.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ż.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu upoważniającym do jej rozpoznania w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Analiza zapadłych w stosunku do M. D. wyroków w powiązaniu z datami popełnienia przestępstw przypisanych tymi orzeczeniami prowadzi do jednoznacznego wniosku, że w zbiegu realnym, o jakim stanowi art. 85 k.k. pozostają czyny objęte następującymi wyrokami Sądu Rejonowego w Ż. z dni: 21 kwietnia 2011 r. (sygn. akt II K 306/11), 17 maja 2011 r. (sygn. akt II K 1818/10) oraz 25 lipca 2011 r. (sygn. akt II K 874/11). Biorąc bowiem pod uwagę daty wszystkich czynów przypisanych M. D. na przestrzeni lat, a ujawnionych w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego, to wyrok w sprawie pod sygnaturą II K 306/11 stanowi ów „pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok” w rozumieniu art. 85 k.k. i tym samym wyznacza elementy zbiegu realnego przestępstw będącego podstawą do wymiaru kary łącznej (czyny z grudnia 2008, stycznia 2009 oraz grudnia 2010).

Rację ma Prokurator Generalny wskazując na materialnoprawny charakter regulacji art. 85 i n k.k., co implikowało obowiązek zastosowania wskazanych regulacji w stosunku do osoby M. D., co z kolei w niniejszym postępowaniu nastąpiło z rażącym naruszeniem tychże przepisów. W tej sytuacji umorzenie postępowania w oparciu o art. 572 k.p.k. w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym czynu w sprawie pod sygn. akt II K 306/11 stanowiło rażące naruszenie tego przepisu, bez wątpienia mające istotny wpływ na treść wyroku łącznego, gdyż nie objął on tego jednostkowego wyroku, który w efekcie został przekazany do osobnego wykonania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Ż. dokona zatem połączenia kar jednostkowych, orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Ż. z dni

21 kwietnia 2011 r. (sygn. akt II K 306/11), 17 maja 2011 r. (sygn. akt II K 1818/10) oraz 25 lipca 2011 r. (sygn. akt II K 874/11)., a następnie wymierzy karę łączną w granicach określonych przez przepis art. 86 § 1 k.k.

Mając na uwadze powyższe rozważania, orzeczono jak w sentencji.